

KLASA	BR. 1
OPREMA	BR. 1
KT-51/94	K-39/1994

li an

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Sisku u vijeću sastavljenom od suca ovog suda Damira Parcen, kao predsjednika vijeća, suca ovog suda Marije Srbljanin te sudaca porotnika Ante Jelović, Stjepana Benčić i Ante Bazina, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Željke Velnić, kao zapisničara u kaz. predmetu protiv opt. Jugoslava Vidić zbog kaz. djela iz čl. 120 st. 1 OKRZH, povodom optužnice ŽDO u Sisku broj KT-51/94 od 18. srpnja 1994. godine, nakon javno održane i završene glavne rasprave dana 04. prosinca 1998. godine u odsutnosti optuženika a u nazočnosti njegovog branitelja po službenoj dužnosti Ivica Kraljičkovića, odv. u Sisku i zamjenika ŽDO u Sisku Miljenka Ugarkovića

p r e s u d i o j e

Optuženi: JUGOSLAV VIDIĆ, sin Gojka, rođ. 16. veljače 1968. g. u Benkovcu sa posljednjim prebivalištem u Benkovačkom Selu bb kod Benkovca, Srbin, dr. RH, po zanimanju mesar, neosuđivan, nalazi se u bijegu,

k r i v j e

Što je 16. rujna 1991. godine u Petrinji u krugu MI "Gavrilović" u Sisačkoj ulici tijekom oružane pobune protiv Republike Hrvatske očitio nezadovoljan sa nastupjelim demokratskim promjenama u Republici Hrvatskoj aktivno se uključio u paravojne formacije tzv. "SAO Krajina" protivno odredbama Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba za vrijeme rata, ničim izazvan, sa većim brojem za sada neidentificiranih osoba sudjelovao u fizičkom i psihičkom zlostavljanju djelatnika navedene tvornice, a zatim iz grupe djelatnika izdvojio Stjepana Komesa, kivan na ovoga što se rukovao sa predsjednikom Republike Hrvatske dr. Franjom Tuđmanom prilikom njegova posjeta gradu Petrinji te mu oštrim željeznim predmetom odsjekao desnu ruku u laktu zbog koje povrede i nepružanja odgovarajuće medicinske pomoći je Stjepan Komes ubrzo nakon toga podlegao,

dakle, kršenjem pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba učestvovao u napadu na civilno stanovništvo pri čemu je jedna osoba izgubila život,

čime je počinio kazneno djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava - ratni zločin protiv civilnog stanovništva - označeno i kažnjivo po čl. 120 st. 1 OKZRH,

pa se temeljem istog zakonskog propisa

o s u d u j e

na kaznu zatvora u trajanju od 20 (dvadeset) godina.

Temeljem čl. 343 st. 1 ZKP/93 optuženom Jugoslavu Vidić određuje se pritvor.

Temeljem čl. 90 st. 1 ZKP/93 optuženi je dužan platiti trošak kaznenog postupka u paušalnom iznosu od 1.000,00 kn.

Obrazloženje

ŽDO u Sisku podnijelo je ovom sudu protiv Jugoslava Vidića optuženicu broj KT-51/94 od 18. srpnja 1994. g. zbog kaz. djela iz čl. 120 st. 1 OKZRH, činjenično pobliže opisanog i pravno označenog kao u izreci ove presude.

Temeljem rješenja ovog suda broj KV-50/94 od 09. rujna 1994. godine optuženiku je suđeno u njegovoj odsutnosti jer su za to bile ostvarene pretpostavke iz čl. 290 st. 3 ZKP/93.

Tijekom postupka optuženik nije iznio svoju obranu.

U dokaznom postupku sud je ispitao svjedoke Ankicu Markulin (19, 71 i 72), Janka Šukunda (72), Mariju Šukunda (72), a temeljem suglasnog pristanka stranaka pročitani su iskazi svjedoka Mije Mladenovića (64 i 65), Mladena Korečića (65), Marijana Slijepčevića (65), Dratugina Tokića (65 i 66) i Marice Jelić (66). Sud je nadalje u dokaznom postupku ispitao vještaka dr. Stevu Kovačevića, pročitao izvod iz KE za optuženog, dopis Medicinskog fakulteta u Zagrebu od 01. prosinca 1998. g. sa zapisnikom ovog suda od 30. srpnja 1996. g. da bi na kraju sud izvršio uvid u spis ovog suda broj K-9/92. Stranke nisu imale drugih prijedloga u pogledu donose dokaznog postupka.

Na temelju rezultata tako provedenog dokaznog postupka sud je zauzeo stajalište prema kojem je optuženik doista i počinio kazneno djelo koje mu je optužnicom stavljeno na teret, a svoju odluku sud je utemeljio na provedenim dokazima kojim dokazima je sud poklonio punu vjeru. Naročito povjerenje sud je poklonio iskazima ispitanih svjedoka koji iskazi su krajnje uvjerljivi i argumentirani, međusobno uspoređeni nisu u suprotnosti, a nisu u suprotnosti ni sa ostalim izvedenim dokazima.

Iz zapisnika ovog suda od 30. srpnja 1996. g. i dopisa Zavoda za sudsku medicinu i kriminalistiku Medicinskog fakulteta u Zagrebu od 01. prosinca 1998. g. neprijeporno proizlazi kako je dana 30. srpnja 1996. g. na Gradskom groblju u Petrinji ekshumirano mrtvo tijelo pok. Stjepana Komesa čije posmrtno ostatke su dana 26. ožujka 1997. g. identificirala njegova djeca Željka Kardušić i Tomislav Komes.

Kako je smrtno stradao pok. Stjepan Komes, što je tome predhodilo i zbog čega je došlo do smrti oštećenika proizlazi iz iskaza ispitanih svjedoka Mije Mladenovića, Mladena Korečića, Marijana Slijepčevića, Dragutina Tokića, Marice Jelić, Marije i Janka Šukunda, a napose iz iskaza svjedokinje Ankice Markulin, iskaza vještaka dr. Steve Kovačevića te podataka koji se nalaze u spisu ovog suda broj K-9/92.

Iz naprijed navedenih dokaza jasno i neprijeporno proizlazi kako je optuženik 16. rujna 1991. g., dakle u jeku Domovinskog rata kao pripadnik paravojsnih srbo-četničkih postrojbi došao u industrijski krug MI "Gavrilović" u Petrinji. U navedeno vrijeme bila je u punom jeku agresija na grad Petrinju od strane bivše "JNA" u suradnji sa pobunjenim srbo-četničkim postrojbama. Po dolasku u industrijski krug tvornice, u kojoj je i sam nekad bio zaposlen, optuženik je započeo najprije sa zlostavljanjem uglavnom žena, djelatnica tvornice. Obučen u maskirnu uniformu, ali ne krijući svoj identitet, optuženik je djelatnice natjerao da skinu sa sebe odjeću sve do donjeg rublja upućujući im pri tome najpogrdnije izraze. Sa posebnim užitkom optuženik je iz skupine djelatnika izdvojio optuženika kojeg je poznao od ranije i za kojeg je znao da se rukovanjem pozdravio sa predsjednikom Republike Hrvatske kada je ovaj bio u posjeti gradu Petrinji. Dok su drugi teroristi i pobunjenici držali oštećenog za ruke, optuženik mu je neidentificiranim ali velikim i oštrim željeznim predmetom, na iznenađenje svih prisutnih, odsjekao desnu ruku u laktu, prigovarajući mu istovremeno upravo to što se predhodno rukovao sa predsjednikom Republike Hrvatske. Bez predhodnog ukazivanja medicinske pomoći oštećenik je od strane napadača zajedno sa odsječenom rukom bačen na vojni trajsporter koji ga je izvezao iz kruga tvornice.

Iz iskaza vještaka dr. Steve Kovačevića neupitno proizlazi kako je optuženik odnosno prigode odsijecanjem desne ruke u laktu oštećeniku nanio tešku i po život opasnu tjelesnu ozljedu, a kako oštećeniku nije

pružena, nakon osakaćivanja, odgovarajuća medicinska pomoć, prema stručnom mišljenju vještaka kod oštećenika je smrt nastupila kroz nekoliko desetaka minuta.

Iz uvida u kazneni spis ovog suda broj K-9/92 nedvosmisleno proizlazi kako je optuženik aktivno učestvovao u napada na civilno stanovništvo grada Petrinje odnosno prigode prema naredbi koju je izdao pukovnik bivše "JNA" Slobodan Tarbuk koji je pred ovim sudom zbog kaznenog djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva oglašen krivim i pravomoćno osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 20 godina.

Radi svega što je naprijed navedeno sud nalazi kako se u ponašanju optuženika obistinjuju sva bitna obilježja kaznenog djela iz čl. 120 st. 1 OKZRH zbog čega je optuženik i kazneno odgovoran. Ubrojivost optuženika nije upitna. U kritično vrijeme optuženik je potpuno bio svjestan djela i htio je njegovo počinjenje iz čega onda proizlazi kako je optuženik postupao sa izravnom namjerom. Prednje proizlazi iz činjenice da je optuženik dobro poznavao oštećenika jer su radili u istoj tvornici, a motiv svojeg postupanja javno je obznanio kada je glasno izrekao da oštećeniku želi odsjeći upravo onu ruku s kojom se oštećenik svojevremeno rukovao sa predsjednikom Republike Hrvatske.

Neprihvatljiva je obrana optuženika prema kojoj je optuženik odnosno prigode na štetu oštećenika počinio samo kaz. djelo iz čl. 99 KZ-a. Naime, optuženik je u kritično vrijeme uniformiran i za vrijeme oružanog sukoba na teritoriju Republike Hrvatske napao oštećenika kao civilnu osobu koja ga predhodno nije ničim izazvala. Istovremeno optuženik je zlostavljao i ostale civile u krugu tvornice, a u tome je ustrajao i na drugim mjestima na krajnje surov i bezobziran način kako to proizlazi iz iskaza svjedoka Mladena Korečića i Mije Mladenovića.

Povreda međunarodnog prava u onisu kaznenog djela koje je optuženiku stavljeno na teret predstavlja objektivni uvjet kažnjivosti kojim je posebno određen značaj i okvir protupravnosti ovog kaznenog djela. Kazneno djelo je protupravno i po međunarodnom pravu zbog čega onda optuženik ne mora biti svjestan da svojim radnjama krši pravila međunarodnog prava.

Za počinjeno kazneno djelo sud je optuženiku izrekao kaznu zatvora u trajanju od 20 godina vodeći pri tome računa o odredbama čl. 50 i čl. 56 KZ-a. Odmah treba istaknuti da na strani optuženog sud nije našao ni jednu olakotnu okolnost. Suprotno tome, na strani optuženog sud je utvrdio brojne otegotne okolnosti a posebice optuženikovu upornost, bezobzirnost, krajnju nečovječnost u postupanju sa nedužnim ljudima. Sud drži kako će samo izrečena kazna ostvariti svrhu kažnjavanja iz čl. 50 KZ-a.

S obzirom na visinu izrečene kazne sud je odluku o pritvoru utemeljio na odredbi čl. 342 st. 1 ZKP/93.

U skladu sa čl. 3 st. 2 KZ-a sud je prema optuženiku primjenio zakon koji je za njega najpovoljniji a koji nije bio na snazi u vrijeme počinjenja kaznenog djela. Kazneni zakon koji je sada na snazi nije povoljniji ni blaži za optuženika od propisa koji je sud primjenio u konkretnom slučaju.

Kazneni postupak prema optuženiku proveden je u skladu sa čl. 501 ZKP/97.

U Sisku, dne 04. prosinca 1998. godine

ZAPISNIČAR
Željka Velnić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Damir Parcen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'D. Parcen', written over a rectangular stamp area.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana prijama ovjerenog prijepisa presude. Žalba se podnosi pismeno u tri primjerka ovom sudu, a o žalbi odlučuje Vrhovni sud RH u Zagrebu.